

ប័ណ្ណព័ត៌មានអំពីជំងឺឆ្លង

ជំងឺកញ្ជ្រៀល

កញ្ជ្រៀលគឺជាជំងឺធ្ងន់ធ្ងរមួយដែលឆ្លងដោយ ងាយស្រួលតាមរយៈខ្យល់អាកាស។ ការចាក់ ថ្នាំបង្ការរោគមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការបង្ការ ជំងឺនេះ។ កុមារនិងមនុស្សពេញវ័យទាំង អស់ដែលមានកំណើតក្នុងអំឡុង ឬក្រោយ ឆ្នាំ 1966 គួរចាក់ថ្នាំបង្ការរោគ MMR ចំនួនពីរកំរិត បើគ្មានប្រព័ន្ធការពារទប់ទល់ រោគនេះរួចជាស្រេចទេនោះ។

តើជំងឺកញ្ជ្រៀលគឺជាអ្វី?

កញ្ជ្រៀលគឺជាជំងឺបង្កដោយវីរុសដែលអាចមានផលវិបាកធ្ងន់ធ្ងរ។ នៅពេលកន្លងមក ការឆ្លងកញ្ជ្រៀលគឺជាហេតុការណ៍ទូទៅ ណាស់នៅក្នុងចំណោមកុមារភាព។ ឥឡូវនេះ ជំងឺកញ្ជ្រៀលកំរើតមានណាស់នៅក្នុងរដ្ឋ NSW ដោយសារតែមានការចាក់ថ្នាំ បង្ការរោគនេះ។

តើជំងឺនេះមានរោគសញ្ញាអ្វីខ្លះ?

- រោគសញ្ញាដំបូងទាំងឡាយគឺគ្រុនក្តៅ អស់កម្លាំង ក្អក ហៀរសំបោរ ភ្នែកឈឺឡើងក្រហម និងអារម្មណ៍មិនល្អ។ ពីរថ្ងៃ ក្រោយមក កន្ទួលកើតមានឡើង។ កន្ទួលនេះចាប់ផ្តើមនៅលើមុខ ឆ្អឹងរាលដាលទៅកាន់រាងកាយ និងមានរយៈពេល 4-7 ថ្ងៃ។
- មនុស្សដល់ទៅមួយភាគបីដែលកើតកញ្ជ្រៀលមានផលវិបាក។ ផលវិបាកទាំងនេះមានរួមទាំងការរលាករន្ធត្រចៀក រាករូស និងរលាកស្បែក ហើយអាចចូលព្យាបាលក្នុងមន្ទីរពេទ្យ។ មនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមមនុស្ស 1000 នាក់ដែលកើតកញ្ជ្រៀល កើតជំងឺរលាកខួរក្បាល (ហើមខួរក្បាល)។

តើជំងឺនេះឆ្លងតាមវិធីណា?

- ជាធម្មតាកញ្ជ្រៀលចម្លងរាលដាលនៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់ដកដង្ហើមចូលនូវវីរុសកញ្ជ្រៀលដែលបានក្អកឬកណ្តាស់ចេញ ទៅក្នុងអាកាសដោយអ្នកកើតជំងឺនេះ។ កញ្ជ្រៀលគឺជាជំងឺមួយក្នុងចំណោមជំងឺឆ្លងទាំងអស់ដែលងាយឆ្លងបំផុតនៅក្នុង ចំណោមមនុស្សយើង។ ការគ្រាន់តែស្ថិតនៅក្នុងបន្ទប់ជាមួយនឹងអ្នកកើតកញ្ជ្រៀលក៏អាចបណ្តាលឲ្យឆ្លងជំងឺនេះដែរ។
- ជាធម្មតាអ្នកកើតកញ្ជ្រៀលឆ្លងជំងឺនេះនៅនឹងមុនពេលដែលរោគសញ្ញាចាប់ផ្តើម រហូតដល់ពេលបួនថ្ងៃក្រោយពីកន្ទួល លេចរូបរាងឡើង។ ជាទូទៅរយៈពេលចាប់ពីពេលឆ្លងរោគរហូតដល់ពេលមានជំងឺមានចំនួនប្រហែល 10 ថ្ងៃ។ ជាធម្មតា កន្ទួលលេចចេញឡើងនៅពេលប្រហែល 14 ថ្ងៃ ក្រោយពីឆ្លងមេរោគមក។

តើអ្នកណាខ្លះដែលអាចមានគ្រោះថ្នាក់កើតជំងឺនេះ?

កញ្ជ្រៀលគឺជាជំងឺទូទៅមួយនៅមុនឆ្នាំ 1966 ដូច្នេះជនភាគច្រើនដែលមានកំណើតមុនឆ្នាំនោះមានប្រព័ន្ធការពារទប់ទល់នឹង រោគនេះ។

អ្នកមានគ្រោះថ្នាក់កើតកញ្ជិលមានរូមទាំង៖

- អ្នកមានកំណើតក្នុងអំឡុងប្រាំបីឆ្នាំ 1966 ដែលមិនធ្លាប់កើតកញ្ជិល ហើយដែលមិនបានចាក់ថ្នាំបង្ការរោគកញ្ជិល-សាឡាទែន-ស្ត្រូច (MMR) ចំនួនពីរកំរិត ចាប់ពីអាយុ 12 ខែ។
- អ្នកមានប្រព័ន្ធការពារទប់ទល់រោគទង់ខ្សោយ (ឧទាហរណ៍៖ អ្នកកំពុងទទួលការព្យាបាលដោយវិធីគីមីឬដោយវិទ្យុសកម្មសំរាប់រោគមហារីក ឬអ្នកលេបថ្នាំស្បៀងធាតុមករិតខ្ពស់) ទោះជាអ្នកទាំងនោះបានចាក់ថ្នាំបង្ការរោគពេញលេញ ឬធ្លាប់កើតកញ្ជិលកាលពីពេលកន្លងមកក៏ដោយ។
- អ្នកគ្មានប្រព័ន្ធការពារទប់ទល់នឹងរោគនេះ ហើយធ្វើដំណើរទៅបរទេស។

តើវិធីបង្ការជំងឺនេះធ្វើឡើងដោយរបៀបណា?

- ការការពារប្រសើរបំផុតទល់នឹងកញ្ជិលគឺការចាក់ថ្នាំបង្ការរោគ MMR ចំនួនពីរកំរិត។ ថ្នាំបង្ការរោគនេះផ្តល់ការការពារមិនឲ្យឆ្លងរោគកញ្ជិល ព្រមទាំងរោគសាឡាទែន និងរោគស្ត្រូច។
- ថ្នាំបង្ការរោគ MMR គួរចាក់ឲ្យកុមារនៅពេលមានអាយុ 12 ខែ ហើយកំរិតទីពីរគួរចាក់នៅពេលមានអាយុ 4 ឆ្នាំ។
- អ្នកដែលកើតក្នុងអំឡុងប្រាំបីឆ្នាំ 1966 និងអ្នកដែលមិនធ្លាប់កើតកញ្ជិលឬបានចាក់ថ្នាំបង្ការរោគ MMR គួរធ្វើឲ្យប្រាកដថា ខ្លួនបានចាក់ថ្នាំបង្ការរោគ MMR ចំនួនពីរកំរិត ដោយមានចន្លោះពេលដាច់ពីគ្នាប៉ុន្មានខែ។
- ការចាក់ថ្នាំបង្ការរោគច្រើនជាងពីរដងមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់អ្វីទេ ដូច្នេះអ្នកដែលមិនដឹងច្បាស់ប្រាកដគួរចាក់ថ្នាំបង្ការរោគនេះ។
- អ្នកកើតកញ្ជិលគួរស្នាក់នៅផ្ទះរហូតទាល់តែរោគនេះលែងឆ្លងតទៅទៀត (ពេលគឺរហូតទាល់តែក្រោយកន្លងបានចាប់ផ្តើមចំនួន 4 ថ្ងៃមកហើយ)
- ចំពោះអ្នកដែលមិនសុំនឹងរោគនេះហើយបានប៉ះនឹងអ្នកកើតកញ្ជិលវិញ ជួនកាលអ្នកនោះនៅតែអាចបង្ការជំងឺនេះបាន បើចាក់ថ្នាំបង្ការរោគ MMR នៅក្នុងអំឡុងពេលបីថ្ងៃក្រោយពីបានប៉ះពាល់នឹងមេរោគជំងឺនេះ ឬចាក់ថ្នាំ immunoglobulin ក្នុងរង្វង់ពេល 7 ថ្ងៃក្រោយពីបានប៉ះពាល់នឹងមេរោគជំងឺនេះមក។

តើការវិនិច្ឆ័យរោគធ្វើទៅតាមរបៀបណា?

- មានការសង្ស័យអំពីការកើតកញ្ជិលនៅពេលដែលអ្នកណាមួយមានអារម្មណ៍មិនស្រួលខ្លួន ក្អក ហៀរសំបោរ ឬឈឺភ្នែក និងមានចេញកន្ទួលក្រោយពីគ្រុនក្តៅ។
- ដើម្បីបញ្ជាក់អំពីការមានរោគកញ្ជិលនេះ នៅពេលណាក៏ដោយឲ្យតែមានការសង្ស័យអំពីការកើតកញ្ជិល ការធ្វើតេស្តឈាមនិងសំណាកពីច្រមុះ បំពង់ក និងសំណាកទឹកនោមគួរតែអនុវត្តឡើង។ ការបញ្ជាក់អំពីការកើតមានរោគនេះមានសារសំខាន់ណាស់ ដោយសារតែទង្វើនេះអនុញ្ញាតឲ្យផ្នែកសុខភាពសាធារណៈធ្វើការតាមពិនិត្យជាបន្តបន្ទាប់ចំពោះអ្នកដែលមានគ្រោះថ្នាក់កើតកញ្ជិល។

តើវិធីព្យាបាលជំងឺនេះធ្វើឡើងដោយរបៀបណា?

- ជាធម្មតាអ្នកកើតកញ្ជិលទទួលខ្លាចស្លាប់រាក ទទួលទានជាតិទឹកឲ្យបានច្រើន និងលេបថ្នាំប៉ារ៉ាសេតាម៉ុលដើម្បីព្យាបាលគ្រុនក្តៅ។ គ្មានវិធីព្យាបាលជាក់លាក់សំរាប់ជំងឺកញ្ជិលឡើយ។
- នៅពេលដែលមានអ្នកកើតកញ្ជិល ជាការសំខាន់ដែលអ្នកជំងឺនេះកុំចេញពីផ្ទះ ដើម្បីកាត់បន្ថយលទ្ធភាពនៃការចម្លងរោគនេះទៅអ្នកដទៃ។

តើផ្នែកសុខភាពសាធារណៈមានវិធានការឆ្លើយតបអ្វីខ្លះ?

វេជ្ជបណ្ឌិត មន្ទីរពេទ្យ មន្ទីរពិសោធន៍ សាលារៀន និងមណ្ឌលថែទាំកុមារត្រូវរាយការណ៍ប្រាប់ករណីកញ្ជិលទៅកាន់ផ្នែកសុខភាពសាធារណៈ (Public Health Unit) ក្នុងតំបន់។ បុគ្គលិកផ្នែកសុខភាពសាធារណៈនឹងធ្វើសម្ភាសន៍វេជ្ជបណ្ឌិតនិង

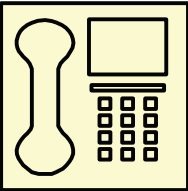
អ្នកជំងឺ(ឬអ្នកថែទាំ) ដើម្បីឱ្យដឹងនូវរបៀបដែលជំងឺនេះបានកើតមានឡើង រកមើលដឹងអ្នកដទៃដែលមានគ្រោះថ្នាក់កើតជំងឺនេះ អនុវត្តវិធានការគ្រប់គ្រង (ដូចជាការចាក់ថ្នាំបង្ការរោគ និងការវិភាគត្រួតពិនិត្យលើការទៅសាលារៀនឬទៅកន្លែងធ្វើការ) និងផ្តល់ឱវាទផ្សេងៗទៀត។

ដើម្បីទទួលបានព័ត៌មានបន្ថែម

ប័ណ្ណព័ត៌មាន “កញ្ជីលះ ព័ត៌មានសំរាប់អ្នកប៉ះពាល់មេរោគ” មានព័ត៌មានជាក់លាក់សំរាប់អ្នកដែលបានប៉ះពាល់វិរុសកញ្ជីលះ ហើយមាននៅតាមរូបសែ៖

http://www.health.nsw.gov.au/resources/publichealth/infectious/diseases/measles_contact_factsheet_pdf.asp

ព័ត៌មានបន្ថែម - ផ្នែកសុខភាពសាធារណៈ (Public Health) នៅក្នុងរដ្ឋ NSW

1300 066 055

www.health.nsw.gov.au